

de, der medfører, at et realkreditinstitut kommer til at hæfte direkte for virksomhedens gæld m.v.

Stk. 6 skal sikre, at et realkreditinstitut, der sammen med andre virksomheder driver anden virksomhed, ikke lider økonomiske tab som følge af ændringer i koncern- eller ejerforhold.

Situationen kan for eksempel opstå:

- hvis et realkreditinstitut, der ejer 25 pct. af en skofabrik, fusionerer med et andet realkreditinstitut, derejer 26 pct. af skotøjsfabrikken, eller
- hvis et holdingselskab, der ejer et realkreditinstitut, som ejer 25 pct. af en skotøjsfabrik, køber et forsikringsselskab, der ejer 26 pct. af samme skotøjsfabrik.

I det første tilfælde vil der ske en overtrædelse af § 1, stk. 3, og i det andet tilfælde en overtrædelse af § 2, stk. 5. Det vil i sådanne situationer være rimeligt, at der gives en frist til udvikling. Bestemmelsen omfatter alle situationer, hvor ændringer i koncern- eller ejerforhold medfører, at § 1, stk. 3 eller § 2, stk. 5 overtrædes.

Til nr. 2

Indførelsen af bestemmelsen tilgodeser administrative hensyn. Forslaget skal bl.a. sikre, at Finanstilsynet får oplysning om lukning af repræsentationskontorer.

Til nr. 3

Pr. 1. januar 1999 er Hypotekbankens låne- og udlånsaktiviteter bragt til ophør. Hypotekbankens øvrige aktiviteter er videreført uændret i en ny statsstyrelse under navnet Finansstyrelsen. I lovbestemmelser, hvor »Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning« eller »Hypotekbanken« eller en afledet form heraf er nævnt, ændres dette til »Finansstyrelsen«.

Til nr. 4

Det er et krav til realkreditinstitutter, at deres finansiering skal ske ved udstedelse af obligationer, og at midler fremkommet fra denne finansiering alene må anvendes til udlån mod pant i fast ejendom. Dette princip fremgår af § 48, stk. 1. Princippet er i dag fraveget for midler fremkommet ved blokemissioner, i forbindelse med indgåelse af kursaftaler og ved paristraks indfrielse. Denne mulighed påtænkes opretholdt.

§ 48, stk. 1, er fastholdt i lovforslaget som et grundprincip. Med forslaget's stk. 2 gives der Finanstilsynet mulighed for at undtage fra denne hovedregel, således at midler i særlige tilfælde kan anvendes til andet end udlån mod pant i fast ejendom.

Denne bestemmelse vil kunne bruges til at fastsætte placeringsregler for blokemissioner, udstedelse af realkreditobligationer og andre værdipapirer i forbindelse med indgåelse af kursaftaler og ved paristraks indfrielse.

Bemyndigelsen til Finanstilsynet i stk. 2 giver mulighed for at fastsætte regler om, at midler fremkommet ved indfrielse af eksisterende udlån midlertidigt kan anbringes i sikre og likvide værdipapirer i samme valuta og med tilnærmelsesvis samme betalingsrække, som de obligationer, der har finansieret det indfrie udlån. Formålet med bestemmelsen er at give instituttet og dets låntagere mulighed for at blive indfriet med andre end de bagvedliggende obligationer, idet det i praksis i visse tilfælde har vist sig umuligt at opkøbe disse.

Bemyndigelsen i stk. 2 til at Finanstilsynet kan undtage fra hovedreglen, påtænkes ikke begrænset til ovennævnte indlånsningseffekter, men påtænkes som en generel undtagelsesadgang, der blandt andet kan anvendes ved førtidige indfrielse foranlediget af tab på udlånsvirksomheden og i forbindelse med finansieringen af lån i danske kroner ved euroobligationer.

En sådan adgang bør dog reguleres, idet midler fremkommet ved udstedelse af realkreditobligationer som hovedregel kun kan anvendes til långivning mod pant i fast ejendom.

Indfrielse med andre end de bagvedliggende obligationer tænkes i de regler, Finanstilsynet vil fastsætte, begrænset til 2 pct. af de udstedte obligationer. Der vil endvidere blive stillet krav om, at realkreditinstituttet eller låntageren skal skaffe sig et aktiv med tilnærmelsesvis samme betalingsprofil og med mindst samme særligt sikre status. Grænsen vil senere kunne justeres af Finanstilsynet. For paristraks indfrielse fastsætter Finanstilsynet nærmere regler.

Til nr. 5

Til § 49, stk. 1, nr. 1

Hensigten med det gældende balanceprincip er at begrænse den risiko, som realkreditinstitutterne kan påtage sig. Balanceprincippet sikrer balance mellem på den ene side de indbetalinger realkreditinstitutterne modtager fra pantebreve og finansielle instrumenter, og på den anden side de udbetalinger der sker til ejerne af de udstedte realkreditobligationer og andre værdipapirer. Denne likviditetstyring begrænser endvidere realkreditinstitutternes potentielle tab i forbindelse med ændringer i renteniveauet eller forholdet mellem de korte og lange renter (rentestrukturen).